

ՏԱՄՆ ԵՒ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 լուրջի, կէս տարվանը 6 լուր.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.

Միջազգային գրականության համաշխատ մէջ՝
Մեր հասցեն. Թիֆլիսъ. Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Կամացին. Տիֆլիս. Ռեդակցիա «Մշակ»
Կամացին. Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյուր բառին 2 կօպէկ.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. ՆԱՄԱԿ ԴԻԼԻՀԱՆԻՑ.
Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ.—ՏՐա-
պիզոնի խաղական դպրոցների մասին. Տեղեկու-
թիւններ Թիւրքիայից. Քաղուածքներ կ. Պօլսի
լրագիրներից. կ. Պօլսի «Հայրենիք» լրագրի պրօ-
դրամը. ՆԱՄԱԿ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.
—ՃԵՌԱԳԻՒՆՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱ-
ՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Դարձեալ աեղակալութեան առի-
թով.

(ալէքսանդրապոլիցի): Պարոնները յոյս ունեն, որ
ամսիս 22-ին լրանց փափազը կը լրացնեն: Մի
ուրախալի երևոյթ ևս Դիլիջանում, դա առողջա-
կան սանիտարական մասնաժողովն է, որն ունե-
նալով անդամներ պօլիցիայից, գիւղից և զինուո-
րական վարչութիւնից, ամեն շաբաթ անէտուն
բակերը մտնելով մաքրել է տալիս կեղտոտու-
թիւնները, ստիպում է, որ արտաքնոցները իս-
տակ պահեն, փողոցները սրբել է տալիս և խիստ
հետառաւ է, որ մթերքները թարմ, մաքուր լինեն,
և Տայք առ ամբողջութեանը եւստանաւ ամեն եւս

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԴԻԼԻԶԱՆԻՑ

Յուլիսի 17-ին

Արագիլներում անդաղար կարդում ենք, թէ
այստեղ ու այնտեղ կողոպտեցին, սպանեցին Ա-
բասմիւմմանում մինչև անգամ: Իսկ Գիլջանում,
չորհով անխոնջ հսկողութեան գաւառապետի,
տիրում է հանգստութիւն և խաղաղութիւն (աչ-
քով չը տամ): Ի գեա պէտք է ասած, որ Պագա-
խի գաւառը, որը երբեմն աւաղակաց ապաստա-
րան էր, այժմս զուրկ է սովորական հիւրերից,
որոնք փախչում են այստեղի գաւառապետ Կան-
չելիի խստութիւնից:

Այս տարի անձրեները Դիլիջանում համ չեն
տալիս ամարանոց և կողմներին. մի ամռից աւելի
էր անդադար անձրեներ էր տեղում. մի խօսքով
գեռ օր չենք տեսել. մի 4—5 օր միայն լաւ ե-
ղանակ արեց, բայց և այնպէս գանգատվող չը
կայ, քանի որ առողջ և լաւ օդի մէջ ենք:
Գաւառապետը տեսնելով, որ ամարանոց ե-
կողմերը իրարից հեռու են մանգալիս, մտածեց
մի տեղ ունենալ, ուր բոլորն էլ կարողանան ի-
րար հանդիպել, երկու օրվայ մէջ աջողեցրեց
հեռանարկել բօտօնդոյի շինութեան և իր գաշ-
նամուրը տեղաւորեցրեց այդտեղ. այդ դործին

բակի օրերը պատարագը ժամի 10-ին սկսի, որ պէս զի ազօթողները հասնեն ժամին, բայց ինչ արած, որ մի փոքրիկ սենեակում բռոր ժամաւրները չեն տեղաւորվում. ուսումնարանի համար էլ նոր շինութիւն է կառուցվում: Բայց դանդաղ է առաջ դնում գործը:—Ասում են, թէ վիճակաւոր առաջնորդը շուտով գալու է այցաւերին վերջ դնելու համար....

Եղիշչամբ լրացնող քայլ կարսաւառան, Օրբելին,
Նախիջնան, Օրբութաթ, Ագուլիս, Խզվիր, Էջմիա-
ծին, Շարուր, Նոր-Բայազէտ, Կարս, Արդահան,
Օլթի, Սարիղամիչ, Կաղզաւան, Ղարառուրզան և
այլն, միշտ զանազան ապրանքներ ու զինառուրնե-
րի համար պաշար են տանում. իսկ Երևանից մեծ
քանակութեամբ բամբակ, գինի և ուրիշ միեւը-
ներ են տանում գեղպի Ալգոտաֆա. զնացող-եկողո-
ների թիւն էլ շատ շատ է: Այսպէս Դիլիջանը
մի կենտրօն է, ուր մեծ կենդանութիւն կայ: Ե-
թէ մի օր գեղպի Պարակասատան և Կարս երկաթու-
ղի անցնի, երկիրը շատ կառաջանայ:

(Ակամայ ողբերգու) վերնապրով, աննման կերպով
լատարեցին պ. պ. Յաջինին և Պախօմօլ և
աստիկ ծիծաղեցրին հասարակութիւնը։ Կօն-
դէրտին ներկայ էր աշխարհածուչակ Բուքինշտէյն,
որը, ինչպէս ասում են, եկել էր Պետերբուրգի
կօնսէրվատորիայի և իր նախկին աշակերտ պ.
Ֆրանկլինի լսելու համար։ Կօնցէրտից յետոյ
ուրբինշտէյն կանչեց ֆրանկլովսկուն և քաջալերեց
ունենալու համար։ Կօնցէրտից և ներկայագումից մետու պա-

զայտական գուցերը և սպառացնալը յանձն պահպան կամ անձնային բերք չը կայացան: Եթեկոն ցուրտ և անձնային բերք, ժողովաւրդը, որը շատ բազմաթիւ չէր, ներկայացումից յևառյ, անմիջապես շտապեց տուն լերաղառնալ: Սակայն եթէ հաստատ իմանային որ Ռուբինշտէյն ներկայ կը գտնվի երեկոյթին, ատենք կը գային միմիայն դրա համար, որ ուսմնեն պատկառելի արտիստին և հեղինակին:

Հրատարակողներին լրագրում յայսնել թէ ուժ
պիտի դիմել վերոյիշեալ գիրքը ստանալու հա-
մար:

ԱՐԴԴՈՒԽԻՆԾԻՑ մեզ գրում են. «Մեզ մօտ ամս-
ցեալներում 2 հայ տղաներ, մի շան պատճառով,
կուելով, մին միւսին սպանեց: Միւսին խաղա-
լով տղաներից մին սկսեց միւսի շանը խփել և
հալածել. շան տէրը բարկացաւ և հայհոյելով իր
ընկերոջ, վերցրեց մի քար և խփեց իր ընկերոջ
գլխին: Քարը ճեղքում է տղայի գլուխը և ա-
րինը սկսում է հոսել: Սակայն վիրաւորված
տղան կատաղում է և սասափի գայրոյթի միջո-
ցին յարձակվում է քար գցովի վրա և իր դանա-
կը կոխում է նրա փորք: Վիրաւորվածն ընկնում
է և 2 ժամից յետոյ հոգին աւանդում: Սպանով
տղան էլ զլից վիրաւորված լինելով, այժմ
պառկած է անկողնում, բայց վերքը վտանգաւոր
է: Նա 15 տարեկան է: Ահա ինչ բաղքեր են
տիրում Արդուխնում:»

Հշմիածնի ձեմարանի վարչութիւնը հետևեալ յայտաբարութիւնն է տպել «Արարատ» ամսագրի օգոստոսի տետրակում. «Ներկայ տարւոյս փետրվարի 15-ին ձեմարանից դուրս գնացած Լսարանների ուսանողներից ոմանք խնդրամատոյց են եղել ձեմարանի Վարչութեանս կրկին ընդունուելու համար։ Սրանով Վարչութիւնս յայտնում է ի դիտութիւն բոլոր ուսանողներին, որոնք ունին օրինաւոր վկայագիր, և կամենում են իրանց ուսումը շարունակել, որ Վարչութիւնս պատրաստ է ընդունել բոլոր ցանկացողներին՝ և միջոց տալ ձեմարաննական դասընթացը աւարտելով Մրցագիր (զիվում)՝ ձեռք բերելու։ Վերստին ձեմարանների ցանկացողները պէտք է խնդրագրով դիմեն Ամենապատիւ Սրբազն Տեղակալին։ Դուրս գնացած Առաջին լսարանցիները առանց քննութեան կընդունուեն Երկրորդ լսարան, այն պայմանաւ, որ ուսումնական տարրուայ վերջում հարցաքննուին թէ Առաջին և թէ Երկրորդ լսարանների առարկաներից. իսկ Երկրորդ լսարանցիները

Հայ եկեղեցին միւայն երեք տիեզերական ժողովների է ընդունում, նզովում է Քաղկեդոնինը, որ որբորդ ժողովն էր, միւմների վերաբերմասմբ էլ այրորոշված էր մնամ, եղել են նրանք թէ չեն եղել, իր համար մի և նոյն է: Խակ ինքն ոնեցել է իր ներքին ընդհանուր ժողովները, լոյնց գոյութեան մասին ամեննեին ամհանգիստ են եղել միւս եկեղեցիները:

Ալդ, այդ բոլոր եկեղեցիները սուրբ Հոգու նորհքիցը անմամն չեն համարվել, ունեցել են ձեռագրութիւն, սրբագործութիւն, նուիրապետու-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԴԱՐՁԵԱԼ ՏԵՂԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ.

Անում է ժամանակ կամ տրամադրութիւն,
ու մարդ հակամիտվում է իրան զբաղեցնող բա-
րացարձակ կողմը միայն տեսնել, տեսականո-
միայն քննել այդ բանը, չը տեսութեան տա-
նրա գործնական կողմը, այն կողմը որ սերս
պված լինելով կեանքի պայմանների հետ՝
իպված է աւելի կամ պակաս զոյց ընթանալ
անց հետ։ Այդպիսի բան պատահում է սովորա-
կ կրքերի խաղացման դէպքում, ուր մարդ,
է մանաւանդ նա ինքնասանձ վարժութեամբ
որ չէ զսպել իր կրքերի աշխոյժը, բուռն
ովը, համում է ծայրայեղութեան, չափազան-
թեան և մինչև խսկ ընկնում է մոլորութիւն-
ի մէջ։

Այդպիսի մի ժամանակ է մեզ վարող ներկայ
մանակը: Մէկի մահուամբը և միւսի տեղա-
հութեամբ զարթել են կրքերը: Ոմանք զուարթ
յուսով, ոմանք էլ խոզովուած են երկիւղով:
անք, որոնք ընդունում են Գերապատիւ Երե-
պին բարենպատակ, ողջամիտ և խաղաղասէր
լիսկոսու, յոյս են տածում թէ նրա ժամանա-
ռոր կառավարութիւնը նպաստաւոր պիտի լի-
թէ ընթացիկ գործերի բարոք զեկավարվե-
ն և թէ արժանաւոր կաթողիկոսի ընտրութիւ-
նախապատրաստելու գործին: Կան էլ, որոնք
սում են նրանից, համակրող տեսներով նրան
ձերի, որոնք հաճոյանալ չեն կարողացել ի-
սց. արդէ, որովհետև Գեռապատիւ Տեռահատ իո-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏՐԱԳԻՉՈՒՆԻ ԻՏԱԼԱԿԱՆ ԴՊՐՈՅՑՆԵՐԻ ՄՐԱՆԵՐ

կընդունուեն առանց քննութեան Երրորդ լսարան,
նմանապէս այն պայմանաւ, որ ուսումնական
տարրաւայ վերջում հարցաքննուին թէ Երկրորդ և
թէ Երրորդ լսարանների առաջկաներից։ Իսկ
Երրորդ լսարանցիներին, որոնց միայն մի-երկու
ամիս էր մնացել ճեմարանական ամբողջ դասըն-
թացն աւարտելու, իրաւունք է արդիում վերջ-
նական քննութեան ներկայանալ, մրցանակա-
զիր ստամալու համար, այս առաջիկայ սեպտեմ-
բերին կամ 1892-ի յունուարի արձակուրդներին
և կամ 1892-ի մայիսեան հարցաքննութեանց ժա-
մանակ, նայելով իրենց յարմարութեանը։ Իսկ
որոնք առանձին պատրաստվելու միջոց չեն ունե-
նալ, կարող են առաջիկայ սեպտեմբերից մատնել
Երրորդ լսարան և շարունակել։

Հշմիածնի «Արարատ» ամսադրի օգոստոսի
տետրակում կարգում ենք հետեւալը՝ «Կառավալա-
րութիւնից պահանջած ուսուցչական արտօնու-
թեանց մասին մեր մամուլի մէջ հրատարակուած
շփոթ տեղեկութեանց առաջն առնելու համար՝
Մայր Աթոռոյս Ռւսումնարանական Վարչական
Յանձնաժողովը հարկ է համարում գործի խակա-
կան եղելութիւնը ճշգութեամբ ծանուցանել, ո-
րոնց անկ է: Նորին Կայսերական Մեծութիւնը
1889-ի մարտի 22-ին բարեհաճել է Բարձրագոյսն
հրամայել: «Ուսաց լեզուի, Պատմութեան և
Աշխարհագրութեան Ռուսաստանի ուսուցիչներ և
ուսուցչուհներ Հայ-Ղուսառոչական եկեղեցական-
ծխական ուսումնարաններում պէտք է կարգուին
միայն սահմանեալ ուսուցչական արտօնութիւնն
ունեցող անձինք: Այլ Պատրիարքին թոյլ տալ
այդ ուսումնարաններում ընդունելու միւս առար-
կաները աւանդելու համար և այնպիսի քննձինք,
որոնք վերոյիշեալ ուսուցչական արտօնութիւնը
չունին, այն պայմանով միայն, որ այդպիսի բա-
ցառութիւն կարող է տեղի ունենալ յընթաց
հինգ ամաց:» Ուրիմն ակնյայտնի է, թէ յշեկալ
հինգամնակը կը վերջանայ 1894-ի մարտի 22-ին:»

«Արարատ» ամսագրի պաշտօնական մասում
կարդում ենք. «Արարատ» Մինօղը արձակեց ծա-
ռայութիւնից Ալիսողի դատաստանական մասի
գործավար Բերք Տէր-Գետրոսեանին, հանդուցեալ
Հայրապետի դրամոց և գոյից յափշտակութեան
գործի համար քննութեան տակ և բանտարկ-
ված լինելու պատճառաւ. և ի տեղի նորա կար-
գեց առժամանակեայ սորա համարակալի օգնա-
կան դիւնական ծառայող Բենեամին Տէր-Գրի-
գորեանին:

Փրանսիացիների մէջ։ Այս վերջիններն առանձին ճարտարութիւն ունեն օտար երկիրներում իրանց

թիւն—ամէնքն էլ ըստ առաքեալական աւանդութեանց, դիտեցէք այդ—և դատապարտում են մէկը միւսին։ Սրդ իսկապէս սրանցից որի հետ է սուրբ Հոգին։ Ի՞նչ է կարծում «Արձագանքի» աստուածաբաննը իր հայեցակէտից դատելով, եթէ ամենի հետ էլ է, ուրեմն, նա ինքն իրան դէմ կուռում է, որ հայոցութիւն է, կարելի բան չէ որ ճշմարիտ մի և նոյն ժամանակ սուտ կամ սխալ լինի։ Եթէ մէկի հետ է միայն, ապա ուրեմն չորհքից, օծութիւնից, ներգործութիւնից զուրկ է միւսների ձևոնադրութիւնը, սրբագործութիւնը, նուիրապետութիւնը, որ է աղքիւր իշխանութեան և իշխանութիւն երեքդլիւնան, այն է ուսուցանելու, սրբագործելու և կառավարելու։ Ոսոննենք և մէս Աստուծօն մեռապահեան նախան-

Յողսենք ի մէր Աստուծոյ վերացական նրբճանճարութիւնները, որոնք լեզուագարական ընդվայրաբանութեան խկական աղքիւրներ են, որոնցից միայն չարիք է առաջացել և եկեղեցիներ են երկառակիլել, և միայն մլտ դնենք իրերի ընական և բանական ընթացքին: Ազգերի եկեղեցիները վարդապետական և իրաւասական ասպարեզի վրա իրար հետ համամիտ և համախոհ ընթանալ չը կարողանալով, լուծեցին իրանց դաշնակցութիւնը, բաժանվեցան միմեանցից և իրաքանչվարը սկսաւ իր առանձնական ճանապարհը գընալ, իր սեպհական իշխանավարութեամբ և միշտ ո. Հոգու առաջնորդելով, անշուշտ: Հայոց եկեղեցին հինգերորդ դարից ջոկվելով տիեզերական եկեղեցու դաշնակցութիւնից, դարձաւ ինքնակաց, ինքնազլուխ և իր համար իր առանձին աղղային ճանապարհը բանեց, որով շարունակում է ընթանալ այսօր էլ: Նա, որ սկզբում ձեռնադրութիւնն առնում էր կեսարիայի յօն պատրիարքից, արդէն չորրորդ դարից սկսել է ինքն իրան իր ներքին իշխանութեամբ ձեռնադրել, իր ե-կամ առաջն առնելու կամ պահանջմունքը կարգադրելու համար անհրաժշտ էր մի հակոռքարձր աչք և վերատեսուչ վլուխ, մի քննող և դատող բարձր ատեան. հայ ազգն այդպիսի մի աչք և վլուխ ճանաչեց իր առաջին եպիսկոպոսին, որին և տուեց եպիսկոպոսապետ, հայրապետ և կաթողիկոս կոչումները, օժտելով նրան նաև մի քանի առանձին արտօնութիւններով, որ առաւ եպիսկոպոսներից, որոնք իւրաքանչիւրն իրանց վիճակի հայրապետն էին, և տուեց եպիսկոպոսապետն: այդպէս, եպիսկոպոսապետական արտօնութիւններ ճանաչվեցան մեռօն օրհնելը, եպիսկոպոս ձեւնադրելու կաթողիկոսը ընդհանրական իրաւասութեամբ պիտի հսկէր ժողովական որշումների, կարգադրութիւնների ձիգդ գործադրութեանը, ունենալով խրատողական, զգուշացուցանողական, յանդիմանարարական և պատոհասողական իշխանութիւնն: նա նոյնպէս պիտի հսկէր կրօնական ծէսերի, արարողութիւնների անփոփոխ և միակերպ պահպանմանը, եկեղեցու վարչութեան գեկը՝ ժողովներով որոշված

սպլիոցներն առաջացնելու, որով և տարածվուի է զաղղիական ազգեցութիւնը, Փրանսիական լըզուի միջոցավ: Հենց այդ պատճառով էլ Փրանսիական կառավարութիւնն իր երկրից արտաքսած կրօնաւորներին, օտար երկրներում պաշտպանում է և հովանաւորում է նրանց գործունելութիւնը: Խոտալացիք չեկած՝ Տրավիզոնում զբարոց էին հաստատած Փրանսիական՝ «Ս. Յովանէ վեղաբյուներ» կոչված կրօնաւորներին, որոնք՝ միամիտ իրանց կրօնի, (այսինքն կարգի, միաբանութեան) օգնութեամբ աջողեցան հաստատվել գրաւել հասարակութիւնը: Խոտալացիք եկան գուցէ: Էլ իրանց ստացած մասնաւոր հրահանդին որի հիման վրա, սկսեցին մըցել Փրանսիացիներ հետ, և առաջին տարին աշողեցան բաւականաշակերտ կարգել: Բայց «Ս. Յովանէ վի Եղբայրները» ըլլուսահատվեցան և իրանց գործունելութիւնը նոր մըցումով շարունակեցին: Նրանք այնպիսի դպրոցական շինութիւն ունեն Տրավիզոնուուր ամբողջ քաղաքում առաջին չենքն է համար գումար: Խակ այժմ երբ խոտալական կառավարութիւնը, որ փայլուն հաշեկեցիու չունի արդէն ինեւմուտքի համար, հարկ համարեց տարեկան 40,000 Գր. ծախոր իննայել, Փրանսիացիք անշուշտ առելի եռանդով կը գործեն: Տրավիզոնում, բաց աղբային դպրոցներից, կայ նաև Ալիխթարեանների բացած ուսումնարանը, որից ծողովուրից գումար և այնտեղի աշակերտաներից զիհթէ չը կան այն պիսիներ, որոնք ուսումնարանի ընթացքը չաւար ուած թողնէին և գնային օտար դպրոցներ: Այսու ամենային Ալիխթարեանները կարող են առել առ վիճակի մէջ դնել իրանց ուսումնարանը ուղղ տանելով, որ լաւագոյն դասագրքեր գործած ինն և ուշադրութիւն դարձնելի բացի լնդունների առեւ բնական զիտութիւնների ուսուցման:

Տրապիդօնում հիմ են զրած նաև կապուչին կրօնաւորներ, որոնք առանձին իրանց եկեղեցին ունեն: Անցեալներում զրանց զվարարությունը առաջ է գոյն առաջատար կաթոլիկական եկեղեցու մասին: Եղանակը առաջ է գոյն առաջատար կաթոլիկական եկեղեցու մասին: Եղանակը առաջ է գոյն առաջատար կաթոլիկական եկեղեցու մասին:

Ղանօնների սահմանների մէջ՝ իր ձեռքումն էր Յկեղեցական ազգային ժողովի բարձր ատեանը որ միակ հեղինակականն է, իր իրաւասութեանն է Արագահում կրօնական-վարդապետական, դաւա աբանական, ծխական խնդիրները, նրանց առթիւ ագած տարածայնութիւնների, վէճերի ընտանը, որոշումն և վճռահասութիւնը, և կեղեցու լարչական և դատաստանական նորանոր կարգեր սահմանումը, հների փոփոխումը և այլն: Կա թողիկոսը ինքն ինքնուրոյն հեղինակող սկիզբ էր: Նրա իշխանութիւնը ազգային եկեղեցական ժողովից էր և ազգային եկեղեցական ժողովով: Վերև պարզված պատմական տեսութիւնը առընթում է «Արձագանքի» աստուծածաբանական տեսութիւնից: Այս վերջինիս թելադրութեանը նայելով, հայոց կաթողիկոսը միահեծան իշխող է և ամենայն իշխանութիւն նրանից է բը սում: Իսկ ըստ պատմութեան, հայոց կաթողիկոսը մի սահմանադրական պետ է, իր եկեղեցու բէնսդրական ժողովից առնում է վարդապետութիւն, կարգ, կանօն և համեմատ սրանց վարուելու, իր բարձր տեսչութեան տակ, հայոց վիճակի պարզ, հայոց եկեղեցին: Լոկ իր կամքով ու կօնակով իշխանութիւն տալ կարող չէ. նրա կօնակով իշխանութիւն տալ կարող չէ. նրա կօնակով իշխանութիւնը կարող են լինել՝ օրհնութեան, վարդապետութեան, խրատի, յանդիմանութեան, և նաև պատուհասի: Կօնդակով իշխանութիւն տալը հոնդակով մեղքի թողութիւն տալուն է նման գուրս գալիս: Սակայն հասարակօրէն խոյ անդադար կրկնվող բան է թէ խարութիւնը մէծ է կաթողիկոսի և պատի իշխանութիւնների բնաւութեան մէջ, սահմանների մէջ: Սար ու ձորայ երկսի մէջ: Սահմանադրական եկեղեցապետութիւնը իշխանութիւնը դէպի միահեծանութիւնը ազգական ազտեղներու և չարահառ (heterodoxe) ուղղութիւն է

զերէ կոչված գետակի վրայի կամուրջը, որ 4
դար հնութիւն ունէր: Զուրն ահազին տարածու-
թեամբ ողողած է քաղաքի շրջապատը: Հանա-
պարհորդները՝ կարնոյ հին, անտանելի ճանա-
պարհով են գնում: Տեսնենք երբ կը նորոգիլի
այդ շումի շինութիւնը: Թուրքերն ասում են
<լիշալլահ> (Աստուծու օգնութեամբ) շուտով կը
լինի: Այդպէս է զրում գոնէ՝ Տրապիզոնի թուրք
պաշտօնական լրացիքը: Տրապիզոնում եթէ կա-
ռավարութիւնը սկսէ մի բան շնորհ, անսահման
ժամանակ կը տեէ նրա շինութիւնը, եթէ երբէ վերջանալիք ունի: Օրինակ՝ նաւահանգստի շինու-
թիւնը: Անյայտ ժամանակներից սկսած Տրա-
պիզոնի նաւահանգստում շինվում է մի քարաշէն
նաւամատոյց, որ մինչև հիմա հազիւ քանի մի
սաժէն է առաջացած ծովի մէջ: Պիտի վերջաց-
նեն թիւրքերը նրա շինութիւնը՝ գժուար է յու-
սալ: Եւ հիմա նրանք, որոնք գժբաղդութիւն ու-
նեն Տրապիզոնի՝ միշտ ալեկոնեալ, միշտ խոռ-
ված նաւահանգիստը մտնելու և իրանց անձն ու
կայքը թեթև նաւակների յանձնելուն, չեն կարող
մի տիսուր ակնարկ չը նետել դէպի այդ կիսաշէն
նաւամատոյցը, որին բաղիւմում են շարունակ
նաւահանգստի յուրզած ալիքներն իրանց բոլո
ոյժով և կարելի է մտածել, որ քանի մի ժամա-
նակ յետոյ, մինչև որ թիւրքաց կառավարութիւ-
նը նրա շինութիւնը վերջացնէ, այդ նաւամատոյ-
ցը կը դասի Պալեօնօներից մնացած կիսաքանչ
շնքերի կարգում, որ այնքան ստուար է, Տրա-
պիզոնում և շրջականերում:

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԹԻՒՐԲԻԱՅԻ

Տեղական ռուս լրագիրները արտատպել են
բելգիական «Indépendance Belge» լրագրից հե-
տևեալ թղթակցութիւնը կ. Պօլախյ.

«Այժմս այլ ես ոչինչ կառկած չը կայ, որ
Անգլիան թողնում է Երգրումը և Եվրատի հովե-
տը, իր ամբողջ ուշագրութիւնը կենտրոնացնելով
Սուէզի ջրանցքի և դէպի Հնդկաստանը տանող
ճանապարհի վրա: Անգլիայի այդ տեսակ որոշ
ման բարձրածիւն նշաններ են երևում: Եզիպտոսի
գրաւումն Անգլիայի ձեռքով հետզհետէ աւելի և
աւելի է ընդունում տեղղական քնարութիւն,
Երգրումում, ընդհանուր հիւափառոսի տեղ, որը
մինչև այժմ զինուորական անձնաւորութիւն էր,
նշանակվում է հասարակ հիւափառոս, որը կը լի-
նի մի քաղաքացիական անձնաւորութիւն: Անգ-
լիան հակվում է դէպի երեքպետեան դաշնակցու-
թիւնը, շատ մօտեցել է Խոտլիային և սաս-
տիկ շատ է խօսվում Միջերկրական ծովի վրա
statu quo պահպանելու անհրաժեշտութեան մտ-

որ միայն կըքերի բերմամբ երբեմն երբեմն եր-
ւան է դալիս ուժով զլումներից մէկ քանիս
մէջ: Ոչ նրա համար, որ մեր եկեղեցու օգու-
համար լաւն այդ է, այլ նրա համար, որ ոման
ուզում են միահեծանական յատկութիւններ և ի
բատունքներ, որպէս զի իրանց ախորժակի բեր-
մունքներին գոհացումն տան բացարձակ իշխու-
գուտազանի զօրութեամբ: Պէտք էր կօնդակով իշ-
խանութիւն տալու մի վարդապետութիւն անկո-
ռապէս զի բերկի ներկաց տեղակալի իշխանու-
թիւնը, որ զինված չէ կօնդակով, թէև նա օրին-
քի և եկեղեցու հաւանութիւնն ունի, որովհետեւ
դարերի ընթացքում ընդունված կարգ է եղել
տեղակալութիւնը, ուրեմն և նուիրագործված:
Մեր պատմիչներն ամենայն միամտութեամբ պար-
զապէս գրում են—«իսկ զաթոռ եպիսկոպոսակի-
տութեանն ետեղապահութեամբ յաջորդեաց հրա-
մանաւ երանելոյն Մեսրոպայ՝ նորին աշակերտ
Յովսէփ քահանայ ի Վայոց Զորոյ, ի Խողոցիւ
գեղջէ» (Խորենացի): «Բայց զաթոռ հայրապետու-
թեանն տեղապահութեամբ յաջորդէր Յովսէփ քա-
հանայ ի Վայոց Զորոյ ի Հողոցիմանց գեղջէ»
(Յովհ. կաթողիկոս): «Բայց զաթոռն տեղապահու-
թեամբ խնամէր Յովսէփ՝ աշակերտ Մեսրոպայ,
ի Վայոց Զորոյ» (Վարդան Բարձրեպերդցի), «Զիեր-
սուն ամ կալեալ զհայրապետութիւնն աեր Մով-
սէս վախճանին, և տայ գտեղապահութիւնն ա-
թուացին ի Վոթանէս քերթողն» (Կիրակոս Գան-
ձակեցի): Եւ այդպէս ըստ կարգին:

Տեղապահութիւնն անհրաժեշտ էր, բայց տեղա-
պահութիւնը կօնդակով կանօն կամ անհրաժեշ-
տութիւն չէ եղել մեր մէջ:

(Կը շարունակիլ)

«Հայրենիքի» հրատարակիչները ըմբռնած են է իրենց պարտականութիւնը շատ աւելի մեծ քան ուրիշ ո և է թերթի պարտականութիւն, ամսն զի այս թերթի գինն այնքան ոչխնչ է, որ ապիտի կրնայ մտնել մեր ընկերութեան ամեն աւերուն մէջ. եթէ պիտի ըլլայ ապարանքի երթը, պիտի ըլլայ նամանաւանդ խրճիթին երթը. եթէ պիտի ըլլայ զարգացեալին թերթը, խախ ըլլայ նամանաւանդ մարզվ յետամնացին երթը. և իր ազգեցութիւնը պիտի տարածուի սկերական ամեն դասերու վրայ, հետևաբար որդ ընդարձակ ազգեցութեան համեմատ ալ ընդարձակ բարոյական պատասխանաւութիւն կը անրանայ խմբագրութեան վրայ: «Հայրենիքի» աստարակիչները կրնան վատահօրէն յայտարար թէ պիտի չը թերանան իրենց պարտականութեան մէջ:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒԹԻՒՅԻՑ

Կ. Պոլիս, 31 յուլիսի
Սնցեալ կիւրակէ, յուլիսի 21-ին, ս. Փըրկ-
ան ազգային հիւանդանոցի մէջ խոր ծե-
ւթեան հասած վախճանեցաւ Քրիստոսուուր
ազգարուեան: 60-ական թւականներուն, երբ
անմանազրութեան համաձայն բացուեցաւ ազ-
գին երեսփոխանական ժողովը, այն օրէն
ս երեսփոխան ընտրուեցաւ և մինչև իւր
ահը պահեց այդ պաշտօնը: Քրիստոսուուր Ղա-
րուսեան յայտնի երեսփոխան Ստեփան Փափա-
ւանի հետ միացած՝ ազգային ժողովի յետադէմ
ուսակցութեան, կամ ինչպէս այստեղ սովոր են
ուուանել «Ղալաթա օջաղիի» զիսաւոր շարժիչ
սրմինը կը կազմէր:

Խոր նախկին աշակերտի և վերջերս ընկերակից
Փափաղեանի մահուամբ թէն նորա համարեա
ջ բազուկը կտրուեցաւ, բայց նա, իւր զառա-
լ ծերութեան չը նայելով, մինչև վերջին շունչ
ը բանակը չը ժողովց: Ազգային ժողովի ոչ մի
սատէն բացակայ չը գտնուելէն զատ, իւր վեր-
ն մահուամ անկողնուն մէջ անգամ ժողովի
ործերովը կը հետաքրքրուէր:

Ղազարուեան իւր կուսակցութեամբ մեծ դեր է
աղացած օրուան զանազան խնդիրներու վերաբե-
րութեամբ, զօր. կննտրօնացման և ապակենտրօ-
սցման, Սոյո և Աղթամարայ կաթողիկոսութեան,
ատրիարքների ընտրութեան և մասնաւորաբար
իմեան Հայրիկի հրաժարեցուցման, կաթողիկոսա-
ն, մասնաւանդ վերջին ընտրութեան խնդիրնե-
րի, որի մասին մինչև ի մահ բողոքելով ալ մե-
աւ:

Ղազարուեան-Փափաղեան և ընկերները Ներ-
ս Պատրիարքի գործունէութեան խոչնդուներն
ն:

Ժամանակ մ'ալ հանգուցեալը Փրկչի հիւանդա-
ցի հոգաբարձութեան պաշտօնն է վարած:
այս եթէ Քրիստոսուուր Ղազարուեան ազգին
և իրական ծառայութիւն մատուցեր է, այն ալ
անդուխտ մշակներուն ծրիաբար կիրակնօրեայ
սասախոսութիւն ընել և զրել կարդալ սովորեց-
լուն է: Նա այնքան աշխոյժով կը հետեւէր այս
ործին, որքան և Ազգային ժողովի նիստերուն:
Սյս արտաքոյ կարգի բնաւորութեան տէք
սրբուն կեանքը հանգուցեալ տաղանդաւոր Պա-
տեանի գրչին գեղեցիկ մի նիւթ է ընծայած,
Ղազարուեանը դասելու «Ազգային ջոջերու»
որքը, նկարագրած է զայն ճարտար իւմօրով,
շափելի դարձնելով նրա ընտրութեան որոշ
ուրը:

Ազգ. երեսփոխանական ժողովի յետադէմ կու-
սկցութիւնը կորցնելով նախ Փափաղեանը և
ժմ Ղազարուեանը՝ անշուշտ մեծ հարուած կը
ուանար, եթէ նախախնամութիւնը անոնց տեղ
ուր յետադիմադրյներ չը զրկէր:

Ա. պատրիարքի հրամանով մեծ հանդիսով թա-
ւեցաւ Ղազարուեան: Յուղարկաւորութեան կը
ունակցէին բացի բազմաթիւ քահանաներէ և
որդաբաեներէ նաև եօթն եպիսկոպոսներ, իսկ
անդիսին կը նախագահէր Պատուայի առաջնորդ
որթուղիմէոս եպիսկոպոս, որ իւր իւր կուսակ-
թեան ապագայ պատրիարքական ընտրելի
սրբուցեալն աչքի լոյսին պէս կը սիրէր:

Ա.Բ.Տ.Ք.Ի.Ն. ԼՈՒԹԵՐ

Որպէս յայտնի է, Զինաստանում վերջին
ամամանակներս մի զօրեղ շարժում է սկավել
քաղացիների դէմ: Վերջերս երեսց, որ այդ

շարժման զլուխ են կանգնած դրամական միջոցներ ունեցող մի գաղտնի ընկերութեան անդամները: Վերցից եալ գաղտնի ընկերութիւնը աշխատում է զանկէց անել այժմեան թագաւորող տունը, որ թաթարական ծագում տնի, և գահ բարձրացնել հին-չինական Մենգա թագաւորական տոհմը: Գաղտնի ընկերութիւնը կարող է աջողութիւննալ, որովհետև դրա անդամներից շատերը օֆիցիներ և զինուորներ են: Գաղտնի ընկերութեան ծրագիրը, Զինաստանի դորձերի հետ ծանօթ անձանց վկայութեամբ, հետևեալն է. ժողովուրդը գրգուել քրիստոնեաների դէմ եւրոպա-
կան պետութիւնների հետ ընդհարում ունենալու համար, որի հետևանքը, ի հարկէ, պատրազմը կը վիճի: Այդ ժամանակ դաւադիրները, երկրի խառնաշփոթ վիճակից օգուտ քաղելով կաշխա-
տեն ի կատար ածել իրանց ծրագիրը:

“ՄՇԱԿԻ” ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՄԱՅՈՒՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՐԴ, 5 օգուստոսի: Երէկ առաւօտեան 101/2 ժամին կրամնօե-Սէլօ ժամանեց թագաժառա-
ռանդ չէսարէվիչ, վերջացնելով իր իննամսեայ ճանապարհորդութիւնը: Նախընթաց օրը, օգոստո-
սի 3-ին, երեկոյեան 10 ժամին Նոյցա կայսերա-
կան Մեծութիւնները Մեծ իշխանուհի կսէնիա Ալէքսանդրովիշայի և Գէօրգի ու Միլայիլ Ալէք-
սանդրովիչ Մեծ իշխանների հետ կրամնօե-Սէ-
լօից զնացին Յօնն կայարանը Օգոստափառ ճանապարհորդ կամպարների գլխաւորները: Այդ ժամանակ գլխաւորները կրամնօե-Սէլօի գրոշակներով և բոլորներով կարգավաճած կայարանը ժամանական յունաց թագուէին, Մեծ իշխանուհիները և Մեծ իշխանները: Այդտեղ էին հաւաքված և մինիստրները, թագա-
ւոր կայսրի սվիտան և կրամնօե-Սէլօի բանակում գտնվող զօրաբաժինների զիմաստուրները: Կայարա-
նից ճանապարհորդ երկարութեամբ շարքով կանգ-
նած էին զօրքերը: Ժամը 10 և 30 րոպէին կրա-
մնօե-Սէլօի գրոշակներով և բոլորներով կարգավաճած կայարանի գրոշակներով կայարանի ժամանական գնացքը Նոյցա Մեծութիւնների և թագաժառա-
ռանդ չէսարէվիչի հետ միասին: Վագօնից դուրս գա-
լով թագաժառանդ չէսարէվիչ անցաւ նրան դի-
մաւորող և ուրախութեամբ ողջունող շարքերի
մէջ: Կայարանից Նոյցա կայսերական Մեծութիւնն-
ները Օգոստափառ Երեկաններով կարծ ժամանա-
կով մտան պալատը, իսկ այդուղից զնացին հ-
կեղեցի շնորհակարութիւն անելու Տէր Աստո-
ծուն թագաժառանդ չէսարէվիչի աջող վերա-
դարձի համար: Մեծ վրանում պատրաստված նա-
խանաշին, ուր ներկայ էին Օգոստափառ ընտա-
նիքը, մինիստրները, սվիտան և զինուորական գլխաւորները, Մեծ իշխան Վլադիմիր Ալէքսանդ-
րովիչ առաջարկեց թագաժառանդ չէսարէվիչի, թագա-
ւոր կայսրի և կրամնօե-Սէլօի բանակի կե-
նացները:

ՊԱՐԻԶ, 5 օգուստոսի: Սերբիական թագաւորը
հօր հետ միասին երեկոյեան ժամանեց այստեղ-
նրան դիմաւորեց կայարանում նախադան կարնօի
կողմից ուղարկված օֆիցէրը:

ՇԱՆԽԱՅ, 5 օգուստոսի: Շէկինի իշխանութիւն-
ները քրիստոնեաների դէմ բոնութիւն գործ դնե-
լու համար օտար պետութիւնների պահանջած թա-
ւարարութիւն տալուց հրաժարվում են: Դիվլումա-
տիական ներկայացուցիչները սպառնում են անդ-
լիական, գրանսիական, ամերիկական և գերմա-
նական միացած նաւատորմերի գործակցութեան դի-
մինել, եթէ շինական կառավարութիւնը նրանց պահանջները:

ՊԱՐԻԶ, 6 օգուստոսի: Գործերը
կենդանանում են: Թէյի հետեւել գներն են յայտ-
ված, բայց ավելացնեալ թէյի մէկ արկողը արժէ 102
րուբլուց մինչև 215 րուբլի, խանկօվիան թէյին
արժէ 115 րուբլուց մինչև 220 րուբլի. մօտ
5,000 արկողներ են ծախալած. 92 և 98 քունա-
սոց կեանաւուն թէյի իւրաքանչիւր արկողը ծախ-
ալից 150 րուբլուց մինչև 156 րուբլի: Վիատկայի
ուկիսի մաղելինը արտասահման ծախվեց 20
և 250/-ով թանգ անցեալ տարբանից. պարսկա-
կան մրգելիների առևտուր համգարու է ընթա-
նում. քիչ են բերել. շատ ապրանք է բունված
վոլգակի վրա ջրի փոքրութեան պատճառութեան:

ՊԱՐԻԶ, 6 օգուստոսի: Այստեղ հասան հիւրելը
կիէվից և անյապաղ հրամարվեցան քաղաքակային
կուռուք, ուր նրանց հանդիսաւոր կերպով ընդու-
նեցին: Հէնց որ կիէվցիները ցուցանդիւն եւկան, հասարակութիւնը սիրավէր կերպով ողջունեց:

